

лица и пр., при това и висшитѣ побуждения, които имахъ въ сърдцето си още отъ начало, за да се грижа, да се жертвувамъ за идеала, както го разбирамъ азъ за доброто бѣдѣще на българския народъ. Тѣзи сж изобщо причинитѣ, които ме подбудиша да помисля, че ако направя едно такова дѣйствиe, ще направя едно много голѣмо добро на България, за което моя животъ не считахъ за нищо.

— Въ какво се състои вашия идеалъ?

— Въ Свободата на България, въ възврѣщанieto ѝ въ положението, въ което бѣше по-напрѣдъ, въ изпълнението на нейната историческа задача въ бѣдѣще, обединението на цѣлокупното ни отечество и държанието Балканския Полуостровъ независимъ отъ посѣгателството, на която и да било чужда държава.

За сега прѣдъ сѣда толкосъ можъ да кажа.

— Кажете ми, защо се установихте само съ такога ограничено число съзаклятници да работите, когато е имало много емигранти въ Одесса и защо сте избрали само тѣзи, които личатъ, а не други нѣкои лица? Кажете и нѣщо за приготвeнието на заговора въ Одесса, за срѣдствата и за заминаването ви отъ Одесса за насамъ.

— Направихме заговоръ само съ нѣколко лица, защото такъвъ заговоръ обикновенно става съ по-малко лица. То е общия принципъ на безбройнитѣ заговори въ историята на всѣхъ народи. Съ това ний искахме да спазимъ тайната. Цѣльта на заговора се състоеше въ посѣгание противъ живота на Негово Царско Височество.

Имахте ли нѣкои обязателства по между си?

— Не можъ да си спомня добрѣ, но мисля, че други обязателства нѣмахме, освѣнъ честната кавалерска дума, че ще се изпълни дѣлото.

— Давахте ли нѣкаква клѣтва?

— Не помня. може да сме давали.

— Продължавайте по-нататкъ.

— Получихме пари, раздѣлихме си ги, и азъ на 4 Мартъ заминахъ за Ц.д.б. Стяхъ тамъ единъ мѣсець; 2—3 дена прѣди моето заминаване дойде и К. Поповъ.

— Въ кое врѣме направихте заговора въ Одесса?

— То бѣше въ началото на 89 г., Януарий или Февр. м. Отъ тогава има три год.

— Продължавайте.